

- Pritožnica v zvezi s pristojnostjo vodje misije, da sprejme odločbo o premestitvi osebja, in vlogo države članice izvora v okviru prenosa premeščenega osebja zatrjuje kršitev člena 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča, ker sodišče na prvi stopnji ni spoštovalo sodbe v zadevi, ki jo je Sodišče vrnilo v razsojanje.
- Izkrivljanje dokazov.
- Kršitev pravice do obrambe in enakega obravnavanja, ker pritožnica ni bila zaslišana v zvezi z nekaterimi dokumenti in pisnimi stališči, ki jih je predložil Svet med postopkom na prvi stopnji.
- Kršitev člena 134(1) Poslovnika v delu, v katerem je bilo odločeno, da pritožnica nosi stroške v zadevi C-455/14 P, v kateri je uspela.

⁽¹⁾ UL 2009, L 322, str. 22.

Pritožba, ki jo je European Citizens' Initiative One of Us vložila 26. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 23. aprila 2018 v zadevi T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: European Citizens' Initiative One of Us (zastopnika: P. Diamond, Barrister, R. Kiska, Solicitor)

Druge stranke v postopku: Republika Poljska, Evropska komisija, Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018 v zadevi T-561/14 razveljavi;
- Sporočilo Komisije COM(2014) 355 Final z dne 28. maja 2014 razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo člen 117 PEU v povezavi s členom 11(4) PEU, členom 24 PDEU in Uredbo št. 211/2011 ⁽¹⁾, saj mora biti diskrecijska pravica Komisije v skladu s cilji evropske državljske pobude. Splošno sodišče v sodbi ni upoštevalo zakonodajnega cilja Uredbe, ki je zato ostal neuresničen.

Drugič, Splošno sodišče je storilo napako, ker ni ugotovilo, da pravni in politični zaključki v Sporočilu Komisije COM(2014) 355 final z dne 28. maja 2014 ⁽²⁾ niso predloženi ločeno, kot je to določeno z Uredbo (EU) št. 211/2011.

Tretjič, Splošno sodišče Sporočila Komisije COM(2014) 355 final ni preučilo z zahtevano stopnjo pozornosti. Splošno sodišče je uporabilo omejen nadzor, in sicer se je omejilo na merilo očitne napake pri presoji.

Četrty, Splošno sodišče vsekakor, tudi če stopnja nadzora, ki ga je uporabilo, ustreza pravilnemu pravnemu merilu (česar pritožnica ne sprejema), ni ugotovilo, da razlogi, ki jih je Komisija navedla v Sporočilu Komisije COM(2014) 355 final, izpolnjujejo merilo očitne napake pri presoji; Komisija namreč med drugim ni pravilno uporabila sodne prakse iz zadeve C-34/10, Oliver Brüstle proti Greenpeace eV., in ni upoštevala posledic sistema „trojne varovalke“, ki ne ponuja etičnih jamstev (temveč države članice v bistvu spodbujajo k znižanju lastnih etičnih jamstev, da bi lahko pridobile razvojna sredstva). Komisija je nadalje storila očitno napako, ker je navedla, da je zagotovitev dostopa do splava mednarodna obveznost, ki izhaja iz akcijskega programa ICPD iz leta 1994 in razvojnih ciljev tisočletja OZN; očitno napako je storila tudi z nelogičnim predlogom, da bi financiranje organizacij, ki v državah v razvoju splav izvršujejo ali spodbujajo, koristil zdravju mater, v nasprotju s povečanjem sredstev za zdravstvene sisteme teh držav, ki se spopadajo s hudim pomanjkanjem osebja in sredstev.

Petič, Splošno sodišče je storilo napako, ker je EDP napačno opredelilo kot tako, ki se nanaša na vložitev treh specifičnih zakonodajnih predlogov, in ne kot tako, katere cilj je varstvo dostojanstva zarodka. Pristop Splošnega sodišča do vprašanj v obravnavani zadevi zato ni bil pravilen.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1).

⁽²⁾ Sporočila Komisije v zvezi z evropsko državljansko pobudo „Uno di noi“.

Pritožba, ki jo je Evropska služba za zunanje delovanje vložila 26. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. aprila 2018 v zadevi T-119/17, Alba Aguilera/ESZD

(Zadeva C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska služba za zunanje delovanje (zastopniki: S. Marquardt in R. Spac, agenta, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Druge stranke v postopku: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Predlogi

- Ugotovi naj se, da je pritožba dopustna in utemeljena;
- posledično naj se sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2018 v zadevi T-119/17 razveljavi;
- ugoti naj se predlogom ESZD na prvi stopnji;
- drugim strankam v postopku naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi člena 1 iz Priloge X h Kadrovskim predpisom za uradnike, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Po navedbah Splošnega sodišča je s to določbo naložena obveznost sprejetja splošnih določb za izvajanje v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov, ki naj bi veljala za celotno Prilogo X h Kadrovskim predpisom, zlasti njen člen 10 (točki 30 in 31 izpodbijane sodbe). Vendar je zakonodajalec je v Prilogi X izrecno določil obveznost sprejetja splošnih določb za izvajanje le v členu 3. V ostalih določbah, kot so člen 2, drugi odstavek, člen 5(2), člen 8, prvi odstavek, oziroma člena 10 in 21 pa je zakonodajalec določil samo pogoje ali pravila za izvajanje, ki jih sprejme organ za imenovanja.